Verslag aan de Gemeenteraad

Memorie van toelichting bij het belastingreglement op onburgerlijk gedrag inzake openbare netheid – Belastingjaren 2026 tot en met 2032.

I. Juridische grondslagen en fiscale autonomie van de gemeente

Overwegende dat de gemeentelijke overheid haar belastingbevoegdheid ontleent aan artikel 170, § 4 van de Grondwet; dat het in het kader van haar fiscale autonomie aan haar toekomt de grondslag en de heffingsbasis van de belastingen te bepalen waarvan zij, gelet op de behoeften waaraan zij meent te moeten voldoen, de noodzaak beoordeelt, met als enige door de Grondwet opgelegde beperking de bevoegdheid van de wetgever om de gemeenten te verbieden bepaalde belastingen te heffen; dat, behoudens de bij de wet bepaalde uitzonderingen, de gemeentelijke overheid, onder het toezicht van de toezichthoudende overheid, de heffingsbasis kiest van de door haar geheven belastingen;

Overwegende dat zowel de bepaling van de belastbare materie als van de belastingplichtigen deel uitmaakt van de fiscale autonomie die aan de gemeentelijke overheid is toegekend; dat zij op dit vlak over een discretionaire bevoegdheid beschikt die zij uitoefent rekening houdend met haar specifieke financiële behoeften; dat de gemeentelijke overheid niet alles wat belastbaar is, kan belasten en noodzakelijkerwijs keuzes moet maken, zowel wat de belastbare materies als wat de belastingplichtigen betreft;

Overwegende dat de Gemeenteraad het noodzakelijk heeft geacht om de in het onderhavige reglement bedoeld onburgerlijk gedrag inzake openbare netheid te belasten teneinde aanvullende inkomsten te verkrijgen, bestemd voor de financiering van de uitgaven van algemeen nut waarmee de Stad wordt geconfronteerd;

Overwegende dat de gemeentelijke overheid in het kader van haar fiscale bevoegdheid gemachtigd is een bijkomend niet-fiscaal doel van ontradend of stimulerend karakter na te streven;

Overwegende dat het onderhavige reglement verwijst naar de regels inzake afvalophaling zoals vastgelegd in de Ordonnantie betreffende afval van 14 juni 2012 en haar uitvoeringsbesluiten, laatst gewijzigd bij de ordonnantie van 13 februari 2025;

Overwegende dat het besluit van de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 9 februari 2023 betreffende de ophaalmodaliteiten van toepassing op de producenten of houders van huishoudelijke afvalstoffen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de precieze regels vastlegt voor het aanbieden van afval voor ophaling, waarvan de niet-naleving precies de belastbare feiten vormt die in het huidige reglement worden beoogd;

II. Algemene vaststelling: impact van onburgerlijk gedrag op de openbare netheid

Overwegende dat onburgerlijk gedrag inzake openbare netheid een impact heeft op de leefomgeving van de personen die op het grondgebied van de Stad aanwezig zijn, op de veiligheid en het veiligheidsgevoel, de openbare orde en de netheid van de openbare ruimte en dat zij leiden tot een aanzienlijk inkomstenverlies voor de Stad;

Overwegende dat onburgerlijk gedrag inzake openbare netheid afbreuk doet aan het imago van de Stad, de zin voor initiatief ontmoedigen bij zij die er wonen of werken, een proces van veralgemeende onverschilligheid inzake netheid veroorzaken en dat deze situatie tevens aan de oorsprong kan liggen van verlies aan fiscale inkomsten voor de Stad;

Overwegende dat de Stad Brussel, als nationale hoofdstad en zetel van Europese en internationale instellingen, onderworpen is aan bijzondere vereisten inzake de netheid van haar openbare ruimte; dat onburgerlijk gedrag een rechtstreekse aantasting vormen van haar uitstraling en haar economische en toeristische aantrekkingskracht;

Overwegende dat de Stad onder meer tot opdracht van algemeen belang heeft toe te zien op de veiligheid en de ontwikkeling van de gebouwen en terreinen op haar grondgebied;

Overwegende dat onburgerlijk gedrag een rem vormt op de ontwikkeling en het imago van de Stad en, ten overvloede, op haar bouwbeleid en toeristisch beleid;

Overwegende dat de gemeenten onder meer bevoegd zijn om de openbare netheid te verzekeren en te herstellen;

Overwegende dat de Stad initiatieven wil aanmoedigen die bijdragen tot de verbetering van de levenskwaliteit van de personen die op het grondgebied van de Stad aanwezig zijn;

Overwegende dat het derhalve wenselijk is alle nuttige maatregelen te nemen om de verantwoordelijke personen ertoe te brengen aan dit onburgerlijk gedrag te verhelpen of het te voorkomen;

Overwegende dat de strijd tegen onburgerlijk gedrag inzake openbare netheid voor de Stad aanzienlijke financiële lasten genereert, die onder meer voortvloeien uit de stijgende kosten voor de afvoer en verwerking van afval, de uitgaven in verband met het ingezette personeel en materieel, de aankoop, het beheer en het onderhoud van aangepaste voertuigen, alsook de kosten voor de huur, het onderhoud en de werking van de gebouwen die nodig zijn voor de huisvesting van het personeel en de uitrusting die aan deze opdrachten worden toegewezen;

Overwegende dat het verwijderen van afval door de Stad onontbeerlijk is om redenen van volksgezondheid en openbare veiligheid; dat de extra uitgaven die dit met zich meebrengt niet ten laste mogen vallen van alle belastingbetalers; dat de onderhavige belasting tot doel heeft de Stad de nodige financiële middelen te verschaffen om haar opdrachten, in het bijzonder deze om de netheid te verzekeren en te herstellen, naar behoren te vervullen;

Overwegende dat de Stad een specifieke dienst heeft moeten oprichten en financieren die belast is met onderzoeken, doorzoekingen en de procedures die nodig zijn voor de identificatie van de personen verantwoordelijk voor van onburgerlijk gedrag, hetgeen een aanzienlijke kost vertegenwoordigt;

Overwegende dat de herhaling van onburgerlijk gedrag op dezelfde locaties een aantrekkingsfenomeen voor sluikstorten veroorzaakt, dat de kosten exponentieel doet toenemen en een kordate en evenredige reactie rechtvaardigt;

Overwegende dat de onderhavige belasting deel uitmaakt van een responsabiliseringslogica die strookt met het principe “de vervuiler betaalt”, volgens hetwelk de kosten die verband houden met vervuiling of hinder ten laste moeten worden gelegd van degenen die eraan de oorzaak van zijn;

III. Specifieke motivering per belastbaar feit

Art. 2 § 1 – Storting of achterlating van grofvuil buiten de voorziene dagen/uren/plaatsen

Overwegende dat het storten of achterlaten van grofvuil buiten de dagen, uren en/of plaatsen die daartoe zijn voorzien of ingericht, de Stad verplicht tot bijkomende ophalingen die extra kosten met zich meebrengen en die op de financiën van de Stad wegen;

Overwegende dat afval dat uitgesloten is van de gewone of vergunde ophaling op de openbare weg wordt achtergelaten zonder dat een ophaling is voorzien; dat het mogelijk ongedierte aantrekt en risico's inhoudt voor de volksgezondheid en de openbare veiligheid; dat de verwijdering ervan de inzet van specifieke voertuigen vereist en extra kosten voor de Stad met zich meebrengt;

Overwegende dat, om de Stad proper te houden en de proliferatie van ongedierte te voorkomen, erop moet worden toegezien dat elke verontreiniging van de openbare weg wordt beperkt en dat afval niet wordt opengescheurd, geopend of verplaatst, niet op de openbare weg wordt geplaatst buiten de toegelaten uren voor ophaling en dat het uitblijven van ophaling binnen de in de geldende reglementering vastgelegde termijnen wordt gesignaleerd; dat de Stad, zowel voor de storting als voor de melding, het recht heeft specifieke uren op te leggen die kunnen afwijken van deze die zijn vastgesteld door Net Brussel of een andere afvalinzamelaar met het oog op het garanderen van een zo lang mogelijke periode van netheid van de ruimte;

Overwegende dat de Gewestregering in geval van werken verzamelpunten ter beschikking kan stellen van de gebruikers, maar dat de ophaaluren en de verplichting om deze na te leven, in voorkomend geval ongewijzigd blijven;

Overwegende dat het volume van illegaal achtergelaten grofvuil specifieke teams vereist die beschikken over aangepast hefmaterieel, waarvan de inzetkost per eenheid aanzienlijk hoger ligt dan die van een gewone ophaling, hetgeen een tarief per m^3 rechtvaardigt;

Art. 2 § 2 – Storting of achterlating van bouwafval

Overwegende dat elke storting van baksteenpuin, bouwafval, werfafval of gelijkgesteld afval het voorwerp moet uitmaken van een onderzoek of doorzoekingen, een vaststelling en vervolgens de passage van een gespecialiseerd voertuig om het afval te verwijderen en naar een containerpark of een andere plaats te brengen waar de verwerking ervan wordt verzorgd;

Overwegende dat het besluit van de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 16 maart 1995 betreffende de verplichte recyclage van bepaalde bouw- of sloopafval een gereglementeerde verwerkingsketen oplegt voor dit afval; dat het illegaal achterlaten ervan de erkende operatoren van recycleerbaar materiaal berooft en de Stad opzadelt met de kostprijs van het transport naar een aangepaste verwerkingsketen;

Overwegende dat op de openbare ruimte achtergelaten bouwafval materialen kan bevatten die lichamelijke schade kunnen veroorzaken bij voorbijgangers (scherpe, zware of instabiele voorwerpen), wat een prioritaire en dringende tussenkomst van de Dienst Openbare Netheid rechtvaardigt en een hoger tarief verantwoordt;

Overwegende dat de identificatie van de producent van bouwafval vaak lange en complexe onderzoeken vereist, wat een bijzondere administratieve en operationele belasting voor de Stad betekent;

Art. 2 § 3 – Storting of achterlating van gevaarlijk afval

Overwegende dat afval dat in de zin van dit reglement als gevaarlijk wordt aangemerkt, aparte ophalingsprocedures en specifieke verwerkingswijzen vereist, die niet ten laste van de gemeenschap kunnen worden gelegd wanneer zij voortvloeien uit illegale achterlating;

Overwegende dat deze specifieke procedures voor ophaling, afvoer en verwerking aanzienlijk duurder zijn voor de Stad, hetgeen het toegepaste tarief rechtvaardigt;

Overwegende dat gevaarlijk afval en de verwijdering ervan door de gemeentelijke diensten eveneens een risico inhouden voor de gezondheid en/of de fysieke integriteit van het personeel dat met de verwijdering ervan belast is;

Overwegende dat het achterlaten van gevaarlijk afval op de openbare weg of in de openbare ruimte een verontreiniging van de bodem en van oppervlakte- of grondwater kan veroorzaken en een dringende interventie rechtvaardigt waarvan de kosten moeten worden doorgerekend aan de auteur van de storting;

Art. 2 § 4 – Storting of achterlating van een toegelaten zak of karton buiten de voorziene plaatsen/uren

Overwegende dat, om de Stad proper te houden en de proliferatie van ongedierte te voorkomen, erop moet worden toegezien dat afval niet op de openbare weg wordt geplaatst buiten de toegelaten uren voor ophaling; dat de Stad het recht heeft specifieke uren op te leggen met het oog op het garanderen van een zo lang mogelijke periode van netheid van de ruimte;

Art. 2 § 5 – Storting of achterlating van een openbare of private inrichting buiten de voorziene plaatsen/uren

Overwegende dat de aanwezigheid van containers en inrichtingen op de openbare weg moet worden beperkt om te vermijden dat zij een bron van hinder vormen en dat bijgevolg de containers gemakkelijk identificeerbaar moeten zijn voor de medewerkers van de Stad;

Overwegende dat het behoud van private inrichtingen of containers op de openbare ruimte na het verstrijken van de toegelaten uren een onregelmatige inname van het openbaar domein vormt die de doorgang van voetgangers en personen met beperkte mobiliteit kan hinderen, de diensten voor wegenonderhoud kan storen en een risico voor de verkeersveiligheid kan creëren;

Overwegende dat de dagelijkse belasting toelaat private operatoren te responsabiliseren en hen ertoe aanzet hun inrichtingen snel weg te nemen, terwijl zij op een billijke wijze de duur van de onregelmatige inname van de openbare ruimte compenseert;

Art. 2 § 6 – Karton dat slecht wordt aangeboden voor ophaling

Overwegende dat niet-geplooid of slecht voor ophaling aangeboden karton een onevenredig volume innemen op de openbare weg en in de ophaalvoertuigen, waardoor de efficiëntie van de rondes afneemt en de diensten worden verplicht bijkomende middelen in te zetten, waarvan de kost uiteindelijk op de gemeenschap wordt afgewenteld;

Art. 2 § 7 – Storting of achterlating van een niet-toegelaten zak

Overwegende dat de huishoudelijke vuilniszakken van Net Brussel uitsluitend zijn voorbehouden aan de inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest; dat het gebruik van niet-erkende zakken het regionale financieringssysteem van de ophaling omzeilt en een verhoogd belastingtarief rechtvaardigt in vergelijking met de toegelaten zak die buiten de voorziene plaatsen en/of uren wordt gestort;

Overwegende dat de storting van niet-toegelaten zakken bijkomende ophalingen ten laste van de Stad genereert;

Overwegende dat het openscheuren of openrijten van niet-toegelaten zakken op de openbare weg, of dit nu opzettelijk gebeurt dan wel door de manipulatie ervan door dieren of ongedierte, uitgebreide verontreinigingen veroorzaakt die een specifieke reiniging vereisen bovenop de verwijdering van de zak zelf;

Art. 2 § 8 – Niet-terugbrengen van winkelkarren naar hun plaats binnen 24 uur

Overwegende dat het niet terugbrengen van winkelkarren naar hun plaats veiligheidsrisico's voor de gebruikers inhoudt wanneer deze op de openbare weg worden achtergelaten en dat deze situatie kosten voor de Stad veroorzaakt, met name voor specifieke opslag en vervoer;

Art. 2 § 9 – Niet wegnemen van een private of openbare inrichting binnen 24 uur

Overwegende dat de aanwezigheid van containers en inrichtingen die van de openbare weg hadden moeten worden verwijderd, een bron van hinder vormt voor de gebruikers en een beheerskost voor de Stad;

Overwegende dat private en publieke afvalinzamelaars opereren met een gewestelijke erkenning en de contractuele en reglementaire verplichting hebben hun inrichtingen na gebruik weg te nemen; dat het niet wegnemen binnen de opgelegde termijn een schending van hun operationele verplichtingen vormt en een hoger belastingtarief rechtvaardigt dan dat welke op winkelkarren van toepassing is, gelet op het grotere volume en de hinder van deze inrichtingen;

Overwegende dat niet-geïdentificeerde of achtergelaten afvalcontainers door onbevoegden kunnen worden gevuld, waardoor een moeilijk te traceren verantwoordelijkheidsketen en extra opruimingskosten ontstaan; dat de verplichting tot identificatie en snelle wegneming precies bedoeld is om dit soort situaties te voorkomen;

Art. 2 § 10 – Aanbrengen van graffiti

Overwegende dat graffiti, tags en diverse inscripties een specifieke tussenkomst van de Stad vereisen met het oog op het herstel van de toestand;

Overwegende dat het herstel van een met tags of graffiti bevuild oppervlak, naargelang de aard van de drager (steen, metaal, hout, verf), specifieke technieken en producten vereist, waarvan de kostprijs per m² bijzonder hoog is; dat bovenop deze kost nog de uitgaven voor verplaatsing, immobilisatie van het materieel en gekwalificeerd personeel komen, hetgeen het toegepaste tarief rechtvaardigt;

Overwegende dat de aanwezigheid van graffiti en tags in de openbare ruimte een gevoel van onveiligheid bij de gebruikers genereert en bijdraagt aan de verloedering van de kwaliteit van de stedelijke omgeving, met gedocumenteerde effecten op de vastgoedwaarde en de aantrekkelijkheid van de betrokken wijken;

Art. 2 § 11 – Niet-toegelaten aanbrengen van affiches of andere visuele dragers

Overwegende dat affiches, stickers, borden en spandoeken die buiten elke daartoe voorziene drager worden geplaatst, een specifieke tussenkomst van de Stad vereisen met het oog op het herstel van de toestand;

Overwegende dat de verwijdering van illegale affiches, stickers en spandoeken, naast het louter wegnemen, bewerkingen vergt zoals afkrabben, oplossen van lijmen of solventen en het reinigen van het oppervlak, waarvan de kost per eenheid aanzienlijk is, in het bijzonder voor stickers die op straatmeubilair zijn aangebracht;

Overwegende dat de wildgroei aan niet-toegelaten affiches afbreuk doet aan de leesbaarheid van de openbare ruimte, aan de leefomgeving van de bewoners en aan het architecturale en patrimoniale imago van de Stad;

Art. 2 § 12 – Elke verontreiniging

Overwegende dat elke handeling die de openbare ruimte kan bevuilen of besmeuren, bijdraagt tot een negatief beeld van de Stad en extra onderhoudskosten ten laste van de gemeenschap veroorzaakt;

Overwegende dat de residuaire categorie van verontreiniging bedoeld is om elk gedrag te dekken dat de openbare ruimte bevuilt en niet uitdrukkelijk in de andere paragrafen van dit reglement wordt beoogd, en dat de opname ervan de volledigheid van het systeem en de aanpasbaarheid ervan aan nieuw of atypisch gedrag waarborgt;

Art. 2 § 13 – Wegwerpen van sigarettenpeuk, kauwgom of spuwen

Overwegende dat het wegwerpen van een sigarettenpeuk of een gelijkwaardig voorwerp, kauwgom of het spuwen bijdraagt tot een negatief beeld van de Stad en de leefomgeving van de inwoners;

Overwegende dat sigarettenpeuken een van de meest frequente afvalsoorten zijn die op de openbare weg en in de Brusselse groenzones worden aangetroffen; dat hun filter uit celluloseacetaat meerdere jaren nodig heeft om af te breken en tijdens die periode toxische stoffen afgeeft die de bodem en het oppervlaktewater kunnen verontreinigen, wat een ontradende belasting rechtvaardigt;

Overwegende dat de verwijdering van kauwgom die op trottoirs, kasseien of straatmeubilair kleeft, gespecialiseerd materieel vereist (stoomreiniging onder hoge druk, mechanische hulpmiddelen), waarvan de interventiekost zeer hoog is ondanks de beperkte omvang van de overlast, en dat deze kost, gecumuleerd over het hele grondgebied, een aanzienlijke financiële last voor de Stad vormt;

Art. 2 § 14 – Menselijke uitwerpselen (vloeibaar of niet) en hondenuitwerpselen

Overwegende dat menselijke uitwerpselen en hondenuitwerpselen bijdragen tot een negatief beeld van de Stad en de leefomgeving van de bewoners, en tot specifieke schoonmaakkosten ten laste van de Stad leiden;

Overwegende dat niet opgeraapte hondenuitwerpselen een gezondheidsrisico vormen en een bron zijn van hinder die de levenskwaliteit in een dichtbevolkte stedelijke omgeving bijzonder schaadt; dat de vele inspanningen op het vlak van sensibilisering niet hebben volstaan om dit gedrag uit te roeien, zodat een ontradende belasting zich opdringt;

Overwegende dat menselijke uitwerpselen op de openbare weg een gezondheidsrisico vormen voor de gebruikers;

Overwegende dat het reinigen van uitwerpselen specifieke desinfectieproducten en bijzondere hygiëneprotocollen vereist, die een meerkost betekenen ten opzichte van een gewone reiniging, en dat het toegepaste tarief deze verhoogde kost weerspiegelt;

Art. 2 § 15 – Verlies van beton en/of mechanische vloeistoffen in de openbare ruimte

Overwegende dat het verlies van beton en vloeistoffen (oliën, brandstoffen, koelvloeistoffen) met het oog op het garanderen van de openbare veiligheid een gedifferentieerde en kostelijke behandeling voor de Stad vereist;

Overwegende dat het verlies van mechanische vloeistoffen op de openbare weg risico's op aquaplaning en valpartijen voor de gebruikers creëert en een dringende interventie door een gespecialiseerde dienst vereist, uitgerust met absorberende materialen en aangepaste solventen, waarvan de kostprijs aanzienlijk hoger is dan die van een gewone reiniging;

Overwegende dat op de openbare weg uitgegoten vers beton, eenmaal uitgehard, gevaarlijke oneffenheden voor de gebruikers kan veroorzaken en het wegdek duurzaam kan beschadigen, waardoor een herstellingskost voor de Stad ontstaat die verder gaat dan een eenvoudige reiniging;

Overwegende dat de facturatie per strekkende meter verontreiniging toelaat een tarief toe te passen dat strikt evenredig is met de omvang van de vervuiling, conform het principe “de vervuiler betaalt”;

Art. 2 § 16 – Niet-conforme vulling van openbare of private inrichtingen

Overwegende dat de niet-conforme vulling, in afwijking van een normaal gebruik door een voorzichtig en zorgvuldig persoon, van openbare en private inrichtingen zoals vuilnisbakken en openbare containers, extra rondes vereist om te voorkomen dat zij door verzadiging onbruikbaar worden, waardoor er sluikstorten aan hun voet en in de omgeving ontstaan; dat deze extra rondes kosten voor de Stad veroorzaken om deze inrichtingen opnieuw bruikbaar te maken voor alle gebruikers en de proliferatie van ongedierte in de hand werken;

Overwegende dat voor een deel van de bedoelde inrichtingen zeer precieze instructies bestaan over wat als normaal gebruik wordt beschouwd of over de beperkte toegang voor bepaalde gebruikers;

Overwegende dat openbare inzamelinrichtingen uitrustingen zijn die door de openbare diensten worden gefinancierd om te beantwoorden aan welbepaalde collectieve behoeften; dat hun misbruik voor andere doeleinden of hun overmatige vulling de legitieme gebruikers de toegang ertoe ontzegt en de gemeenschap opzadelt met bijkomend onderhoud zonder tegenprestatie;

Overwegende dat de verwijzing naar gedifferentieerde tarieven naargelang de aard van het onterecht in de inrichting gedeponeerde afval toelaat de coherentie van het fiscale systeem te waarborgen en een tarief toe te passen dat in verhouding staat tot het beoogde ontradende effect, met name in geval van vulling van de inrichting met gevaarlijk afval of bouwafval;

Art. 2 § 17 – Niet of onvoldoende onderhoud van de stoep en/of bermen van gebouwen of onbebouwde terreinen

Overwegende dat het niet-onderhouden van stoepen en bermen van leegstaande gebouwen of onbebouwde terreinen leidt tot ophopingen van afval en ongecontroleerde vegetatie die een gunstige habitat vormen voor ratten en ander ongedierte, wat de Stad verplicht tot ongediertebestrijding waarvan de kostprijs niet in verhouding staat tot die van regelmatig onderhoud;

Overwegende dat facturatie per strekkende meter gevel de meest objectieve en billijke methode is om de belasting te laten overeenstemmen met de omvang van de verantwoordelijkheid van elke eigenaar of gebruiker, en dat het forfaitaire minimum toelaat de vaste kosten voor verplaatsing en interventie van de Dienst Openbare Netheid te dekken;

Art. 2 § 18 – Niet-onderhoud van terrassen, uitstallingen, omgeving van markten of evenementen

Overwegende dat de achtergelaten afvalstoffen, brokstukken, papieren en verpakkingen die voortkomen uit de exploitatie van een ambulante activiteit inherent aan evenementen of op de standplaatsen en in de omgeving van markten, een bijkomende passage van medewerkers van de Stad vereisen voor de verwijdering van dit afval, alsook de verwerking en/of het transport ervan naar een containerpark; dat dit een niet-te-verwaarlozen kost voor de Stad vertegenwoordigt, zowel financieel als in termen van gekwalificeerd personeel en aangepast materieel;

Overwegende dat het tarief van 50,00 EUR per strekkende meter wordt gerechtvaardigd door het feit dat de exploitant van een terras of een uitstalling een rechtstreeks commercieel voordeel haalt uit de

inname van de openbare ruimte en dus het onderhoud ervan moet verzekeren met een hogere graad van verantwoordelijkheid dan die van een gewone aanpalende eigenaar;

Overwegende dat de achtergelaten brokstukken en afval in de omgeving van markten en rommelmarkten of na afloop van een evenement een zichtbare en onmiddellijke aantasting van de openbare ruimte vormen die een tussenkomst van de Dienst Openbare Netheid binnen strikte termijnen vereist om de normaliteit voor de gebruikers van de wijk te herstellen, wat vaak de inzet van ploegen in overuren of tijdens het weekend impliceert, waarvan de kost verhoogd is;

Art. 2 § 19 – Lozen van stoffen of materialen in een straatkolk

Overwegende dat het ontstoppen van een straatkolk die verstopt is door beton, mortel, oliën of andere vaste materialen, de tussenkomst vereist van een gespecialiseerde dienst uitgerust met hogedrukreinigingsmaterieel en, in geval van ernstige verstopping, zelfs een gedeeltelijke demontage van het netwerk; dat deze eenheidskost van interventie het hoge forfaitaire tarief per feit rechtvaardigt, ongeacht het volume van de geloosde stof;

Overwegende dat geloosde stoffen in straatkolken, met name oliën en chemische producten, het rioleringsnet kunnen bereiken en, in geval van lozing in het natuurlijke milieu, de Brusselse waterlopen kunnen vervuilen;

Overwegende dat een onoordeelkundig gebruik van straatkolken en bovengrondse waterlopen, naast de vervuiling, deze kan verstoppen en tot overstromingen en risico's op aquaplaning kan leiden;

Overwegende dat overstromingen de hoeveelheid afval doen toenemen (met name grofvuil);

Art. 2 § 20 – Niet-toegelaten storting in een voertuig van de Dienst Openbare Netheid van de Stad Brussel

Overwegende dat de niet-toegelaten storting van afval in voertuigen van de Dienst Openbare Netheid een misbruik vormt van publieke middelen, het personeel blootstelt aan risico's en extra verwerkingskosten ten laste van de Stad genereert;

Overwegende dat het personeel van de Dienst Openbare Netheid kan worden blootgesteld aan risico's voor zijn gezondheid en fysieke integriteit wanneer niet-conform afval, met name gevaarlijk, scherp of chemisch afval, op illegale wijze in de ophaalvoertuigen wordt gedeponeerd, en dat dit beroepsrisico een bijkomende reden vormt om dit gedrag te sanctioneren;

Overwegende dat de verwijzing naar het tarief dat van toepassing is op het betrokken type afval, de coherentie van het fiscale systeem waarborgt en verhindert dat illegale storting in een voertuig van de Stad voordeliger zou zijn dan achterlating op de openbare weg, en dat dit mechanisme de neutraliteit van de belasting ten aanzien van de gekozen vorm van onbeleefdheid garandeert;

Overwegende dat de voertuigen van de Dienst Openbare Netheid werkinstrumenten zijn, waarvan de besmetting door niet-conform afval onvoorziene ontsmettings- en onderhoudsoperaties kan vereisen, waardoor het voertuig tijdelijk buiten dienst wordt gesteld, wat nadelig is voor de organisatie van de reguliere ophalingen en een extra financiële kost voor de Stad meebrengt;

Art. 2 § 21 – Elke openbare of private inrichting waarvan de gebruiker niet-identificeerbaar is

Overwegende dat de doeltreffendheid van het onderhavige reglement grotendeels berust op het vermogen van de beëdigde ambtenaren die op basis ervan optreden, om de personen die verantwoordelijk zijn voor het onburgerlijk gedrag, te identificeren; dat deze identificatie onmogelijk wordt of aanzienlijk wordt bemoeilijkt wanneer openbare of private inrichtingen het onmogelijk

maken om de gebruiker ervan te achterhalen; dat deze bepaling ertoe strekt de eigenaars en beheerders van dergelijke inrichtingen te responsabiliseren door hen ertoe aan te zetten de voorwaarden te creëren die nodig zijn voor de traceerbaarheid van het gebruik ervan;

Overwegende dat anonimiteit in het gebruik van inzamelinrichtingen een belangrijke vector van onburgerlijk gedrag vormt, doordat zij de verantwoordelijke personen toelaat te handelen zonder vrees om te worden geïdentificeerd en belast; dat het ter beschikking stellen van een inrichting die de identificatie van de gebruiker niet toelaat, objectief bijdraagt tot dit fenomeen, ongeacht of dit te wijten is aan de eigenaar dan wel aan de beheerder van de inrichting;

Overwegende dat het op 100,00 EUR vastgestelde tarief de specifieke aard van dit belastbare feit weerspiegelt, dat op zich geen daad van verontreiniging of sluikstort uitmaakt, maar een tekortkoming aan een traceerbaarheidsverplichting; dat dit tarief, bewust lager dan dat voor materiële onbeleefdheden, ertoe strekt de eigenaars en beheerders van inrichtingen aan te zetten passende identificatiemaatregelen voor gebruikers te nemen;

Art. 3 § 2 – Onburgerlijk gedrag stellen in of op niet-gemineraliseerde ruimten

Overwegende dat niet-gemineraliseerde ruimten (gazons, boomvoeten, plantenbakken, parken, enz.) bijzondere onderhoudsmoeilijkheden meebrengen; dat onburgerlijk gedrag stellen in niet-gemineraliseerde ruimten de infiltratiecapaciteit van water in de bodem vermindert, de risico's op bodemvervuiling verhogen, de ontwikkeling van biodiversiteit schaden en daardoor het recht van de gebruikers van de Stad aantasten om in een groene en niet-vervuilde omgeving te leven, en dat zij voor de Stad hoge onderhouds- en instandhoudingskosten met zich meebrengen.